

נערה המאורסה פרק עשירי נדרים ר"ן עה.

עין משפט
נר מצוה

במז א ב מי' פי"ג מהל'
נדריס הלכה ט סמוג
לאוין רמב טוש"ע י"ד
סימן רלד סעיף כח:

תוספות

[illegible]

א) פניא כווסיה דר' אמי. דאוקמה [עד.] להא דר' אליעזר כשעשה בה מאמר: מה אשה שאין לו חלק עד שלא ספא לרשות. דהיינו ארוסה: משבחת לרשות. היינו משקדשה והיינו ליסגא דמשבחת דאילו נשואין בשמן כניסה מדבר להו תנא דמתן (פ"ג ע"ב) עד שתסגם לרשות: נגמרה (נ. ע.) לענין הפרת

נדרים למפר בשותפותיה דאש
 אשה שיש לו חלק בה עד שלא תצא
 לרשות. דהיינו יצמה שהיה לו חלק
 בה משום זיקה קודם שעשה בה
 מאמר: משאכן לרשות. דהיינו
 כעשה בה מאמר אינו דין שתגמר
 לו ויהא זכאי יבם להפך נדריה
 בשותפות: כשאר דברים קן נדרים.
 משאר דברים אחת למד שאין היבם
 מפר נדרים שהרי לשאר דברים אינה
 כחרוסה ואפילו עשה בה מאמר
 וכדמפרש לקמן אף להפרת נדרים קן
 שאינה כחרוסה ואינו מפר נדריה
 אפילו בשותפות: חזל עולין קן
 עזאי. על ענמם היה דואג מפני שלא
 שימש את ר"ע: מאי תניא כוותיה
 דר' אמי. דלוקמה בשעשה בה
 מאמר היבא תניא כוותיה: דקמי
 בין שעשה בה מאמר. אלתא שעמיה
 ר"ע לר"א דבעשה בה מאמר מיירי:
 אי נמי מרישא. דקמי בשנכנסה
 לרשות נגמרה לו. האי לישנא לאו
 דוקא דהוה ליה לחתווי אשה שיש
 לו חלק בה עד שלא תצא לרשותו

מבצחא לרשותו אינו דין שתגמר לו אלף ריש מילתא נקט: מאי נשאר
דברים כן נדרים דקסני. מאי נינהו אותן דברים דקא יליף נדרים
מנייהו: שאין חייבין עליה סקילה. שאין חייבין על היצמה סקילה
ואפילו עשה זה מאמר. אלמא לא עדיף מאמר היצמה כקדושין
לדארוסה: מתנישין נמי דיקא. דמחויב סקילה קא מיימי רביה:
גם שארופה גמורה לאישה. לדרוסה סקילה אס וינתה: ולענין
ולבחה ק"ל כר"ע דלינו מפר לא לנחד ולא לשנים דלע"ג דק"ל
לא לנימור המ"מ מקמי דליימי לה הך ברייתא אכל בתר דאית"ר
היצמה גמורה לאישה שאין חייבין עליה סקילה כנערה המאורסה
דברו ליה מידי נקטינן כותיה וכן פסק הרמב"ם ז"ל. ומסתפקא לי
לא ולא ידענא אכרעותא בהא מילתא. מיהו מסתברא לי דנדרים
ליכא ארוס מת הצעל נתרקנה רשות לאכד והכא כיון דלא זכי יצם
ביותי בעלי הרוס: ז"ל בההיא דב"ש סברי בנדרים נמי שנרחו לארוס
כיון דנרחו לארוס ראשון לא זכי בהו ארוס אחרון ואע"ג דאיתיה לארוס
איה בצפי נפשי' וליכא ארוס לדדני נמי ביצם כיון דלא זכי בנדרי ארוס
הוא מה שנרחו לי בזה ולענין מעשה לדדני עיין ובדיקה דבדרי הראשונים
ה שעה שאכל מכתן ועד שאכל ממקום פלוני. והיינו דקמי מכתן
א מפר לא מהשתא דחייש דלמא בעודו אכלה תדור נדרים שיריה
א קיימין לא אמר כלום. דדוקא לענין הפרה אמר ר"א מופר משום ק"
נדרים שבאו לכלל איסור שהם חוקים ביותר שכבר חלו לא יפר נדרים
דנתי לאשכחן נדרים שחלו דחמירי מני לקיימי מאן לימא לן הכי
לו: לא בא לנלן קס. נדרים שלא חלו: לא בא לנלן ספר. דלע"ג
ר"א דאמר דמני מפר נדרים קודם שתדור מני אמרינן דאותן נדרים
יד או דלמא לא חיייל כלל כיון שהפר לה קודם שנדרה: ודאפסי
והא אי אמרת חייילן ובצטילן הויא תפיסותא דנהי דצטילי לה מי
דקאמרה קאמר ואי לא חיייל ליכא חששא הלכך לא הויא תפיסה
ואי דצטיל לן בריש מרילתין (דף יא:). היכא דמנח בשר שלמים לאחר
אי בדמעיקרא קמתפסין ואסור או בדהיתרא דהשתא קמתפסין ושרי
זה כזה ומש"ה אמר דכמו שהוא זה עכשיו קאמר אכל הכא שו
ות דקאמרה קמתפסין והכי מוכחא סוגיין דגזירות שנכתבו בסמוך
פסיס בה כי אצטיל נדרא קמא אצטיל נמי האי דדינא דמתפסין הכי
מי ואני כולן גזירין הותר אחד מהן הותרו כולן ולעיל נמי בצ"ד
נדרו כולן ולאו קושיא היא כלל דלא איתמר הותר אי מהן הותרו
אגלי מילתא שלא היה כאן נדר מעולם וצטלה לה התפסה דבתרא
אינן בארומריהו קיימי שאין התפסה שלהם צטלה בך ונאמרה היא
בבבב

צ'הדיא

ומאי טניא כוותיה (ג). ממאי משכחין הכא דתניא כוותיה דר' חמי
דשעשה בה מאמר פליגי: מדקתני ר"ע אומר כלום חלקנו בין יבם
כו' בין שעשה בה מאמר כו'. מכלל דשעמיה ליה לר"א לאמר
דשעשה בה מאמר יפר ואהכי מהדר ליה ר"ע הכי: ח"א. מדקאמר
ר' אליעזר דרישא משנכנסה לרשותו

נגמרה לו אשה שיש לו חלק בה וכו' אינו דין שמגמלו לו ואי דלא קדיש דלא עשה בה מאמר מאי נגמרה לו איכא: **אי אשה מודה.** שאפילו עשה בה מאמר שאין חיובין עליה סקילה כעורה המאורסה הלכן לגבי נדרים נמי לא הוי ככרוסה והכי אינו יכול להפך לה: **מסניטין נמי דיקא.** כרבי אמר (א) טעמא דר"ע דלמר צברייתא וכשאר דברים כן נדרים משום סקילה הוא דקאמר: **דקאני אין היצמה גמורה לאישה.** מדקא קרי לה היצמה אשה אלמא כשעשה בה מאמר יצמין ואלדמרי כהן דליכא נמי להקים לארוסה שמע מינה דמשום סקילה הוא דקאמר ר"ע דלינו מפר כשם שמפר לארוסה: **מתני'** הרי הן קיימין לא אחר כלום. נדרים שלא צאו לעולם אינו יכול לקיים: **שבאו לכלל איסור.** שכל נדרה וקא חייל עליה אצלו לא מפר כ"ש דמפר אותן שלא צאו לכלל איסור. כשיצאו עדדין לית בהו משעא. אבל לענין קיום אי אפשר שידון כך

דגדרים שכבר באו לכלל איסור דין הוא שיקיים הלכך לא אמר כלום
לדברי הכל: אם שלא בא לכלל הקס. שעדיין לאו באו לעולם ואי
אפשר לקיימו כדקמני דכי אמר הרי הן קיימין לא אמר כלום:
אינו בא לכלל הפס. דאינו יכול להפס: גב' מיהל חיילי. עלה
ובטלי לאלתר משום (י) דהפסרה קודם לכן: או דילמא לא
חיילי כלל. דהפסרה דעבד קא מהניא דלא חיילא עלה שום נרד:
דאי

יש זיקה ולעיל פרישנא טעמא דר"ע משום דקצירא ליה אין זיקה
חזין דלפילו קצירא ליה לר"ע דיש זיקה מני אמר דלא יפר לפי שא
ובין דקסניה בן עוזי לר"ע וחניהו לר"א ור' יהושע דברא דלא א
כיון דיעב לא מני מפר אב במקום יבם מן הארוסין אי מני מפר
שנדרה צביה אב צביה אב צביה ארוסה מני מפר לא דהא כל היבא
גנדרה צביה כמאן דליתיה דמי ואמה שרשמי מלמלה (דף ע"א:) בשם
גמריקאה רשות לאכ נ"ל כן דהא לפי פירושם "ל עממייהו דר"ש משום
אחרון כמאן דליתיה דמי וכיון דכמאן דליתיה דמי קס ליה אב כאלו א
ראשון אב מני מפר. מיהו גנדרים שנדרה צרשות יבם אחתי מספקא לי.
ז"ל: ב"רנ"י האומר לאשמו וכו' מכאן ועד ששנא מקום פלוני. מאז
ולא קתי מיום זה לפי שאין דעתו אלא מיום שינא מכאן ומש"ה
בקיומן וכדפרישתי לעיל (דף ע"ג.) בזה"ל דהאומר לאפוטרופוס: הרי א
דידיה כדמפס וואיל י (ולענין הקמה אדרבה היא הנומנת) אם הפתר
שלא צאו לכלל איסור ולא חמירי כולי האי אבל לענין הקמה אדרבה
גנדרים שעדיין לא חלו דלא אלימי: אם שנא לכלל הקס. גדרים
דאיכא ק"ו צעל כרחק הקיסן הכתוב: ג"ו לר"א מיחל חיילין ובענין.
שנדרה לאחר הפרה חיילי הדפירה לא מעבדא בכו ומיהו בענין להו
אחרינא גדרין נדראי. כגון שנדרה היא צנוה וצא אחר ואמר וכו' ו
אפי' הכי כיון דחיילי מני מתפס צנוה דכי אמר ואני כמזה האריני נא
ומקסו הכי ואפי' מימא חיילין ובענין היכי מני מתפס מאי שנא מ
זריקא דמים קמיה והתפס ציה בשך אחר ואמר זה כזה דאיבעיא לן
ומסקנא דבהיתרא קמתפס איכא למימר דלא דמי דשאי התם דלא
אומרת הריני נזירה והאי מתפס צה ואמר ואני משמע ודאי דצנוה
בס"ד. ומקשו מו הכה ונהי דחיילא התפס מאי הו נומא דכיון דלא
הוא כדתנן מו שאמר (נזיר כ:) הריני נזיר ושמע חזירו ואמר
גדרים (דף ע"ו. וכו'. במשנה) אמר דצנשתלן או צזה הוה הראשון
כיון דלא צביתר חכם שפוקר הוהד מעיקרו הלכך כל שוחרת א' מ
אבל צעל שאינו עוקר למפרע אלא מכאן ולהבא א"ע"פ שוחרת הראש

גמ' איבערא להו [לר"א] מוחל חיילי נדר

(א) לעיל עב: מיר יב;
(ב) [לקמן עו:]; (ג) [שייך
עוד לדף עד:]; (ד) [ע"כ
שייך לדף הקודם]; (ה) [כל
זה טעות הדפוס]; (ו) [שייך
לע"ב];

תורה אור השלם

1. כָּל גֵּדֵר וְכָל שְׁבָעַת
אֶסֶר לַעֲנֹת נָפֶשׁ אִישָׁה
יְקִימוּנוּ וְאִישָׁה יִפְרְנוּ:
במדבר ל יד

הגהות הב"ח

(א) גמ' מדהתני צין
שעשה: (ב) רש"י ד"ה
ומאי תניא כווסיה דרבי
אמי ממאי: (ג) ד"ה
מתניתין וכו' דטעמא וכו'
מדקא קרי ליכמה אשה
אלמא וכו' ומדקאמר
הבא דליכא כ"ל ודכ"א:
(ד) ד"ה מיתל וכו' משום

מורה שני

כל הנדרים כו' הרי הן
קיימין לא אמר כלום.
דעדין לא נא הנדר לעולם
והיאך יכול לקיימו (לעיר
עב:). לא בא לכלל הקם
לא בא לכלל הפר.
הלכך לא מצי מפר אלא
לאחר שנדרה שצא לכלל
הקם (לקמן ע:).

פירוש הרא"ש

דקתנו בין ששעה
בה מאמר. מכלל
דשעניה לוי לרי אלעזר
דלדרי נשעה נה
מחלתי דקתני משכנכנה
ישרות. ודקתני לרשמו
אחר שכבר יו על חלק נה
היינו מאמר: חותני חרי
הא קיפין לא דקתני כדלכיה.
דפרשמינו לעל דהוא לוי
קיום נשעויל על שרי
דמירם שלח חפצו ודי
אלעזר ממין פירש קיום
עוד טעם אחר שפירש
דמירם שלח חלק אלעזר
מחאם שלח אלא כלל
אלעזר מיהו יצירם אלא
לעסם הראשון דהא רבנן
דקתני דמירם לעגד
לחלל נאז כלל הקס אלא
נאז כלל פירש ונאז וכו
לרבנן שפירש שפירש אלא
נאז כלל הקס דהא אלא
אמרו יין אלא ע"ש ששום
דדיו מין קיום נשעויל:
אזי שבאו לכלל הקס.
היינו דמירם שכבר חלו:
נאז מחל חילוי ובבשר.
אזי שפירש שפירש אלא
לשמו שמדדה אותם חלו
ונתעלו לאחלתי אלא
חילוי כלל.

סיילי כלל: